ഭാഗം II

വിശകലനത്തിനുള്ള ചട്ടക്കൂട്

അധികാരവും ഉത്തരവാദിത്തവും സാമ്പത്തിക സ്രോതസ്സുകളും വികേന്ദ്രീകരണത്തിലൂടെ വിവിധ തലങ്ങളിലേക്ക് പുനർവിതരണം ചെയ്യുന്നത് ഇന്ത്യയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചതുമുതൽ വ്യവഹാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാണ്. ഭൂമിശാസ്ത്രപരവും ഭാഷാപരവും മതപരവും വംശീയവും സാംസ്കാരികവും സാമ്പത്തികവുമായ വൈവിധ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വിശാലതയും സങ്കീർണ്ണതകളും നിർവചിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത തലത്തിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ പ്രദേശ തലത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ഒരു ഭരണരീതി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ അടിവരയിടുന്നു. ആശയപരമായി, വികേന്ദ്രീകരണം എന്ന പദം വിവിധ രീതികളിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു – രാഷ്ട്രീയ, ഭരണ, ധന, വിപണി അല്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തിക വികേന്ദ്രീകരണം.

2. വികേന്ദ്രീകരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയും ഏതെങ്കിലും വികസന പരിപാടിയുടെയോ സ്കീമിന്റെയോ ഫലവും നിർദ്ദേശിക്കാൻ ഒരു തലത്തെ ഏജൻസിയെയോ എത്രത്തോളം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുള്ള മാർഗങ്ങളിൽ എത്രത്തോളം നിയന്ത്രണങ്ങൾ ബാധകമാണ് എന്നതിനെക്കുറിച്ചും വിശകലനപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ. നേടുക എന്നത് പലപ്പോഴും നയരൂപകർത്താക്കളുടെ ആത്മനിഷ്ഠമായ വിശ്വാസങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. ആത്മനിഷ്ഠമായ വിശ്വാസങ്ങളിലും വസ്തുനിഷ്ഠമായ വിലയിരുത്തലിനുമിടയ്ക്കുള്ള ഈ വിഭജനം വികേന്ദ്രീകരണ പ്രക്രിയയുടെ ആശയങ്ങളെയും പ്രയോഗത്തെയും ഫലപ്രദമായി അനുരഞ്ജിപ്പിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും കഴിയുന്ന ഒരു ചട്ടക്കൂടിന്റെ അഭാവത്തിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. നയരൂപകർത്താക്കൾക്കുള്ള വെല്ലുവിളി ഇതാണ്: സങ്കൽപ്പത്തെ പ്രവർത്തനവുമായി എങ്ങനെ പൊരുത്തപ്പെടുത്താം?

3. ഏതൊരു രാഷ്ട്ര ഘടനയുടെയും താഴേത്തട്ടിലുള്ള ആളുകൾക്ക് തീരുമാനമെടുക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ പങ്കെടുക്കാനും അതിൽ പങ്കാളികളാകാനും കഴിയുന്ന ഒരു ശ്രമമാണ് വികേന്ദ്രീകരണം. വികേന്ദ്രീകരണ പ്രക്രിയയിൽ, പ്രധാന സർക്കാർ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അധികാരവും ഉത്തരവാദിത്തവും സംസ്ഥാനങ്ങൾ, പ്രാദേശിക സർക്കാരുകൾ, സ്വകാര്യ മേഖല, അല്ലെങ്കിൽ സിവിൽ സമൂഹം എന്നിവയ്ക്ക് കൈമാറുന്നു. ഘടനാപരമായി ഇത് പ്രദേശം, പ്രക്രിയകൾ, രാഷ്ട്രീയം, ഭരണം, സാമ്പത്തികം – കൂടാതെ പൊതുമേഖലയിലും സ്വകാര്യമേഖലയിലും ഉള്ള ഏജൻസികൾ എന്നിവയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇതിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയും വിശകലനം ചെയ്യുകയും അവയിൽ ഏറ്റവും ഉചിതമായ തലത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക, കൂടാതെ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്ന തലത്തിലുള്ള വ്യക്തികൾ (ഏജൻസികൾ) വസ്തുനിഷ്ഠമായ വിലയിരുത്തൽ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയിലൂടെ അറിവുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്തുകയും വേണം. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു മലയോര മേഖലയിലെ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ വിവരങ്ങളും കേന്ദ്രത്തിന്റെ കൈവശമുണ്ടോ? കൂടാതെ, അതിന്റെ എല്ലാ അളവുകളിലും വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിന് ഗണ്യമായ ചെലവുണ്ട്. വിവരസാങ്കേതിക ഉപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ ഇന്നത്തെ കാലത്ത് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് കരുതിയാലും, ശരിയായ വിലയിരുത്തലിൽ പ്രയോഗത്തിനുമായി എല്ലാ വിവരങ്ങളും സ്വാംശീകരിക്കാനും ആഗിരണം ചെയ്യാനും

തീരുമാനമെടുക്കുന്ന ഏജൻസിക്ക് കഴിവുണ്ടോ?

4. അധികാരവും പ്രവർത്തനങ്ങളും കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശരിയായ തലം എങ്ങനെ നിർവചിക്കാം? ഇന്ത്യയിൽ, ഭരണഘടന തന്നെ ഏഴാം ഷെഡ്യൂളിൽ നിയമനിർമ്മാണ അധികാരങ്ങളെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും മൂന്ന് പട്ടികകളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ലിസ്റ്റ് ക യൂണിയന്റെ വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ലിസ്റ്റ് II സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങളെ കണക്കാക്കുന്നു, ലിസ്റ്റ് III എന്നത് സമാവർത്തി (കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റ്) എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണ്, അത് യൂണിയനും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അധികാരപരിധിയുള്ള വിഷയങ്ങളെ വിശദമാക്കുന്നു. പരസ്പരവിരുദ്ധമായ നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ, യൂണിയൻ പാർലമെന്റ് പാസാക്കിയ നിയമം നിലനിൽക്കും. കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെയും സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളുടെയും ഭരണഘടനാപരമായ പങ്ക്, അധികാരങ്ങൾ, ചുമതലകൾ എന്നിവ സംസ്ഥാന തലത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഡിവിഷനുകൾ, ജില്ലകൾ, ബ്ലോക്കുകൾ/താലൂക്കുകൾ/സബ് ഡിവിഷനുകൾ എന്നിവയുടെ ഭരണപരമായി നിർവചിക്കപ്പെട്ട അധികാരപരിധിയുണ്ട്. 73-ഉം 74-ഉം ഭരണഘടനാ ഭേദഗതികൾ പഞ്ചായത്തുകളും മുനിസിപ്പാലിറ്റികളും നിർവചിക്കപ്പെട്ട റോളും പ്രവർത്തനങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചു, എന്നാൽ പ്രാദേശിക സർക്കാരുകൾ വിനിയോഗിക്കേണ്ട അധികാരങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും സംബന്ധിച്ച് സംസ്ഥാന നിയമസഭകൾ നടപ്പിലാക്കിയ നിയമങ്ങളാൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

5. ഭൂമിയുടെ നിയമം അനുസരിച്ച് പ്രദേശ തലങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ, അവയിലുടനീളമുള്ള വൈവിധ്യങ്ങളും സങ്കീർണ്ണതകളും വിവര വിടവുകളിലേക്ക് നയിക്കുകയും അനിശ്ചിതത്വങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ വികേന്ദ്രീകൃത തീരുമാനങ്ങൾ ഈ വിടവ് പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉപകരണമായി മാറുന്നു. എല്ലാ മേഖലകളിലെയും വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ വലിയ അളവിലുള്ള പരസ്പര ബന്ധങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട് എന്നതും സത്യമാണ്. ഈ പരസ്പര ബന്ധങ്ങളുടെ ഏകോപനവും പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനും നന്നായി സംയോജിപ്പിച്ചതും സ്ഥിരതയുള്ളതുമായ തീരുമാനങ്ങൾ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരു കേന്ദ്രീകൃത തീരുമാനമെടുക്കൽ വാദിക്കുന്നു. മറുവശത്ത്, വിവരങ്ങളുടെ ഒഴുക്ക് വളരെ വലുതായിരിക്കുമെന്നും അത്തരം വിവരങ്ങളുടെ വില കേന്ദ്രീകൃത തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിലെ കാര്യക്ഷമതയുടെ നേട്ടങ്ങളെ മറികടക്കുന്ന തരത്തിലായിരിക്കുമെന്നും വികേന്ദ്രീകരണത്തിന് അനുകൂലമായി വാദിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, കേന്ദ്രീകൃത തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിലൂടെയും കാര്യക്ഷമതയില്ലായ്മയിലൂടെയും ആവശ്യപ്പെടുന്ന സ്ഥിരതയ്ക്കും അതുപോലെ അത്തരം ഒരു തീരുമാനമെടുക്കൽ പ്രക്രിയയ്ക്കായി വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ വലിയ ചിലവുകൾക്കും ഇടയിൽ എത്രത്തോളം ഇടപാടുകൾ നടത്താൻ കഴിയും എന്നതാണ് പ്രശ്നം? മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, കേന്ദ്ര സർക്കാരുകളോ സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളോ ആകട്ടെ, ഗവൺമെന്റിന്റെ താഴേത്തട്ടിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന “എല്ലാവർക്കും യോജിക്കുന്ന” പരിപാടികൾക്കും പദ്ധതികൾക്കും ബദൽ എന്താണ്?

6. ട്രേഡ്-ഓഫ്, വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, കൈവരിക്കേണ്ട ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഭാഗമായ ലെവൽ, പ്രക്രിയകൾ, ഏജൻസികൾ എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു കേന്ദ്രീകൃത സമീപനമോ കൂടുതൽ വികേന്ദ്രീകൃതമായ വിതരണമോ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ നമുക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ വിശകലനം ചെയ്യാനും

വിലയിരുത്താനും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

7. കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന തലത്തിൽ, ഉദാഹരണത്തിന്, ഇടടനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ചോദ്യങ്ങൾ പ്രസക്തമായ ഒരു ആരംഭ പോയിന്റായിരിക്കാം. ഇവയാണ്:

(എ) സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഡൊമെയ്നിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഇടട

(ബി) സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഡൊമെയ്നിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട സിഎസ്എസ്, എന്നാൽ ബാഹ്യത്വത്തിന്റെയും തുല്യതയുടെയും കാരണങ്ങളാൽ യൂണിയൻ ഫിസ്ക്കൽ സ്പെയ്സിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്, ഇതിന്റെ വിതരണം യൂണിയനും സംസ്ഥാനങ്ങളും സംയുക്തമായി തീരുമാനിക്കും.

സി) സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രത്യേക പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനായി സിഎസ്എസ് യൂണിയനിൽ സൂക്ഷിക്കണം. ഉദാഹരണത്തിന് ചള്ള മേഖലയുടെ പ്രത്യേക പ്രശ്നങ്ങളും ഇടട/ അഇഅ വഴിയുള്ള പ്രത്യേക ഗ്രാന്റുകളും.

(ഡി യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമാകേണ്ട ഇടട.

(ഇ) നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ പ്രാദേശിക ഗവൺമെന്റുകൾക്ക് കൂടുതൽ വഴക്കവും സ്വയംഭരണവും പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന് ചില സംസ്ഥാന മേഖലയിലെ സ്കീമുകൾ പണിയാനും കേന്ദ്ര മേഖലയിലെ പദ്ധതികൾ ഏകീകരിക്കാനും കഴിയുമോ?

8. സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ തലത്തിൽ പോലും, ചോദിക്കേണ്ട ചോദ്യങ്ങൾ ഇതാണ്: താഴ്ന്ന തലത്തിൽ നടപ്പിലാക്കേണ്ട തീരുമാനങ്ങൾ അധികാരശ്രേണിയിൽ ഉയർന്ന തലത്തിൽ നടപ്പിലാക്കുന്നുണ്ടോ? അത്തരം പ്രശ്നങ്ങളുടെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവയാണ്:

ഐ. ചെലവുകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിലും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജില്ലകൾ/ മുനിസിപ്പാലിറ്റികൾ/പഞ്ചായത്തുകൾ എന്നിവയിലേക്കുള്ള ചുമതലകൾ വിഭജിക്കുന്നതിലും താരതമ്യ നേട്ടത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വ്യക്തമായ പ്രവർത്തന മാപ്പിംഗ് ഉണ്ടാകുമോ;

എ. അധിക ജില്ല പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത പ്രോഗ്രാമുകൾ/സ്കീമുകൾ;

ബി. ജില്ലയ്ക്ക് പുറത്തുള്ളതും എന്നാൽ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളുള്ളതുമായ പ്രോഗ്രാമുകൾ/സ്കീമുകൾ;

സി. ദേശീയ-സംസ്ഥാന പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാരണം ജില്ലാതലത്തിലും തിരിച്ചും അനുബന്ധ ശ്രമം ആവശ്യമായ പ്രോഗ്രാമുകൾ/സ്കീമുകൾ.

ii. താഴ്ന്ന രൂപീകരണങ്ങൾക്ക് നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഉചിതമായ റവന്യൂ ഹാൻഡിലുകൾ ഏതൊക്കെയാണ്?

iii. പ്രാദേശിക ഗവൺമെന്റുകളെ അവരുടെ നികുതി സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് ഭൂമിയുടെയും വസ്തുവിന്റെയും നികുതികളിൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ എങ്ങനെ നയിക്കാനാകും?

iv. വിഭവങ്ങൾ സമാഹരിക്കാനും പൊതുസേവനങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമായി നൽകാനും പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന് തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ശേഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്

എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?

v. ഗ്രാമ, ബ്ലോക്ക്, ജില്ലാ പഞ്ചായത്ത് അധികാരപരിധികൾക്കായി സാമ്പത്തിക, ജനസംഖ്യ, ഭൂമിശാസ്ത്ര, സാമ്പത്തിക ഡാറ്റകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കാലികമായ വിവര സംവിധാനം നിർമ്മിക്കാൻ എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?

9. ലെവലുകളും ഏജൻസികളും തമ്മിലുള്ള അന്തർ-കണക്ഷനുകളുടെയും പരസ്പര ബന്ധങ്ങളുടെയും ശരിയായ വിലമതിപ്പിന്, ഏറ്റവും ഉചിതമായ തലത്തിലേക്ക് ഉത്തരവാദിത്തത്തോടെ തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള അധികാരം നൽകാത്ത നടപടിക്രമ പരിഹാരങ്ങൾക്കപ്പുറം ഒരു സമഗ്ര സമീപനം ആവശ്യമാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഓരോ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുമുള്ള പരിഹാരങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ നയരൂപീകരണത്തെ നയിക്കുന്നതിനും പൊതുജനക്ഷേമം പരമാവധിയാക്കുന്നതിനുള്ള തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ഡെലിഗേഷനും ഡീകൺട്രോളുകളും പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ചട്ടക്കൂടിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിക്കാം. ഇവ പ്രദേശത്തിന്റെ തലത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രക്രിയകളിലും ശ്രേണിയിലെ വിവിധ ഏജന്റുമാർക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ആകാം.

I. ഇൻഫർമേഷൻ ഫീഡിംഗ്:

എ. വിശകലനത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാന ഡാറ്റ

ബി. നിരന്തരമായ പരിശ്രമത്തിന്റെ വിലയിരുത്തൽ

സി. വികസനത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട് (നിർദ്ദേശിച്ചതോ സ്വീകരിച്ചതോ)

ഡി. സ്കീമുകൾ (നിർദ്ദേശിച്ചതോ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതോ)

ഇ. നിർദ്ദേശിച്ച സ്കീമുകളോട് പ്രതികരിക്കുക.

II. നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള ഏജന്റ്

എ. സ്കീമുകളുടെ അറിയിപ്പ് സ്വീകരിക്കുക,

ബി. നിർദ്ദിഷ്ട നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക (ടെൻഡറുകൾ, ഓഡിറ്റ് മുതലായവ)

സി. നൽകിയിരിക്കുന്ന വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയും സ്കീം നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യുക

ഡി. അനുപാലനം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുക.

III. നിയുക്ത ആസൂത്രണം:

എ. സ്കീമുകളുടെ സ്വഭാവം, മാനദണ്ഡങ്ങൾ, സമയം, ഷെഡ്യൂൾ, വിഭവങ്ങൾ മുതലായവ സ്വീകരിക്കുക.

ബി. ചില വിശകലനങ്ങളോടെ, മുകളിൽ പറഞ്ഞവയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നതിന് സ ്കീമുകളുടെ സ്ഥാനം, ടൈപ്പ്-ഡിസൈൻ, സീക്വൻസിങ് തുടങ്ങിയവ തീരുമാനിക്കുക.

സി. വിഭവങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുകയും കണക്കു കൂട്ടുകയും ചെയ്യുക.

കഢ. തീരുമാനമെടുക്കൽ:

എ. ഡാറ്റ ശേഖരിക്കുക, ശേഖരിക്കുക, വിശകലനം ചെയ്യുക.

ബി. ലക്ഷ്യങ്ങളുടെയും ബദലുകളുടെയും പരിഗണന.

സി. വിഭവങ്ങളുടെ ശേഖരണം.

ഡി. പ്രവർത്തന പദ്ധതിയും പദ്ധതി തിരഞ്ഞെടുക്കലും.

ഇ. നടപ്പിലാക്കുക അല്ലെങ്കിൽ നടപ്പിലാക്കാനുള്ള കാരണം.

10. വികേന്ദ്രീകരണം അധികാരങ്ങളുടെ ആവശ്യമായ മാത്രം വിനിയോഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു, കാരണം അത് അന്തർസർക്കാർ മത്സരത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു, ഇത് രാഷ്ട്രീയക്കാരെയും പൊതുമേഖലാ ഉദ്യോഗസ്ഥരെയും സംഘടനാ ചെലവുകളെയും കഴിയുന്നത്ര ചെറുതാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായത് ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. പൗരന്മാർ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അളവിലും ഗുണങ്ങളിലും ചരക്കുകളും സേവനങ്ങളും (പുനർവിതരണം ഉൾപ്പെടെ) വിതരണം ചെയ്യുക. എന്നിരുന്നാലും, വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ വ്യാപ്തി രാഷ്ട്രീയ ആശങ്കകൾ, നിർബന്ധങ്ങൾ, ഉപദേശങ്ങൾ എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. പൗരന്മാർക്ക് കൂടുതൽ ശബ്ദവും, തീരുമാനങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കാനുള്ള കഴിവും, കൂടുതൽ പൊതു ഉത്തരവാദിത്വനിർമ്മിതക്കാവിശ്യമാണെങ്കിൽ, നയരൂപീകർത്താക്കളും പൗരന്മാരും വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ വശങ്ങളെ സാമ്പത്തിക കാര്യക്ഷമത, പൊതു ഉത്തരവാദിത്വം, ശാക്തീകരണം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ വിലയിരത്തേണ്ടതുണ്ട്.

സ്ത്രോതസ്സ് : ഡോ. വൈ.വി. റെഡ്ഡി, ന്യൂഡൽഹി (1978) ഇന്ത്യയിൽ മൾട്ടി ലെവൽ പ്ലാനിംഗ്, പേജ് 127